

Bemærkninger til lovforslaget

Investeringsfondsordningen gør det muligt for erhvervsdrivende personer og selskaber at fremskynde det skattemæssige fradrag for omkostninger, som først afholdes mange år senere. Ordningen indebærer derfor, at skattebetalingen kan udskydes i mange år, typisk mellem 10 og 20 år. Ordningen er attraktiv på grund af den rentefrie kredit, som derved ydes firmaerne, og som følge af, at ordningen samtidig kan bruges til at »mindske de økonomiske problemer, som den progressive beskatning medfører for erhvervsdrivende med stærkt svingende indtægter« (jf. bemærkningerne p. 5 til skatteministerens forslag til lov om konsolideringsfonde (L 89), som var tænkt at skulle afløse investeringsfondsloven, se Folketingstidende 1984-85, tillæg A, sp. 1677.

Investeringsfondsmidler anvendes med fordel til forlodsafskrivninger af investeringer, som afskrives over et langt tidsrum, såsom i bygninger. Fradraget gives derudover op til 6 år, forinden investeringen foretages. Ordningen benyttes formentlig i det omfang, virksomhedernes overskud giver basis for, selv om nogle midler derved risikerer at blive »brændt inde i investeringsfonds«, som skatteministeren udtrykte det under folketingsdebatten om skibsværftsaftalen (se Folketingstidende 1986-87, forhandlingerne sp. 619). Erhvervsdrivende personer fradrog således ved henlæggelse til investeringsfond 2,9 mia. kr. i den skattepligtige indkomst for 1983, mens selskaber i 1984 fradrog 4,7 mia.

kr.

Disse skattemæssige fradrag vil først udgøre en *driftsmæssig* omkostning for virksomhederne, efterhånden som investeringerne forbruges, og vil derfor også først figurere som driftsmæssige afskrivninger i virksomhedernes årsregnskaber i de følgende mange år.

Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd beløber denne indirekte erhvervsstøtte sig til omkring 3 mia. kr. årligt. Dette skøn er formentlig i underkanten.

Finansministeriet har desværre ikke fremlagt beregninger over størrelsen af erhvervsstøtten gennem investeringsfondsloven.

Investeringsfondsloven foreslås ophævet, fordi der ikke er nogen som helst sikkerhed for, at der investeres mere i virksomhederne gennem denne ordning, end der ellers ville blive. Det er formentlig alene driftsøkonomiske betragtninger, som afgør, om der skal investeres.

Der foreslås ikke nogen overgangsordninger for afvikling af allerede henlagte investeringsmidler, idet investeringsfondsloven samtidig indebærer, at virksomhederne har indsat beløb svarende til den udskudte skat på en bankkonto. Der vil derfor ikke være noget til hinder for, at allerede henlagte midler indtægtsføres allerede ved første regnskab efter lovens vedtagelse, idet de båndlagte midler kan bruges til den skattebetaling, som indtægtsføringen medfører.